

paa 500,000 Kr. til 1 Mill. Kr. og 35 pCt. for Merindtægter paa 1 Mill. Kr. og derover. (Den tilsvarende Bestemmelse i Loven af 14. Maj 1917 lød saaledes: 21 pCt. for Merindtægter paa 100—200,000 Kr., stigende med 1 pCt. for hvert Hundredtusind Kr. indtil 30 pCt. for Merindtægter paa 1 Mill. Kr. og derover). For *Selskaber* er Skatten ligeledes som efter Loven af 1917, blot med den Forandring, at Skatten ogsaa her kan gaa op til 35 pCt., nemlig naar den skattepligtige Indkomst udgør 200 pCt. eller derover af Aktiekapitalen (efter Loven af 1917 var Maksimum 30 pCt., nemlig naar Indkomsten udgjorde over 100 pCt. af Aktiekapitalen). For Selskabers Vedkommende er der derhos tilføjet den Bestemmelse, at hvad der er bestemt med Hensyn til Selskaber, der har opløst sig, ogsaa skal finde Anvendelse i Tilfælde, hvor et Selskab overtages af et andet Selskab eller to eller flere Selskaber sammensluttes til et nyt Selskab. — Lovens Indhold er i øvrigt det samme, som staar i Loven af 14. Maj 1917 Afsnittene A og C. (Afsnit B omhandlede »Tillægsskatten«, hvorom der for 1918—19 er givet en særlig Lov, ovennævnte Lov af 13. Oktober 1917).

I Lovforslaget, som det var forelagt, skete kun en enkelt Ændring. Lovforslaget havde udskudt det ældste Sammenligningsaar — Skatteaaret 1912—13 — og erstattet det med Skatteaaret 1915—16, „idet det“ — som det hedder i Bemærkningerne til Lovforslaget — „efterhaanden som Krigen trækker i Langdrag og i stigende Grad indvirker paa Erhvervslivet, synes billigt ikke at lægge Sammenligningsgrundlaget for langt tilbage“. I Folketingets Udvalgsbetænkning bemærkes herom, at det selvfølgelig maa indrømmes, at jo længere fjernet fra det Skatteaar, hvis Merindtægt skal udfindes, Samlingsaarene ligger, des mindre egner de sig til at være Sammenligningsaar for en Konjunkturskat. Men „paa den anden Side fører Skatteaaret 1915—16 — Indtægterne i 1914 — allerede ind i de af Krigen paavirkede økonomiske Forhold, som gav Grundlag for Konjunkturgevinster, altsaa netop for de Merindtægter, som Merindkomstlovgivningen havde til Hensigt at beskutte. Det er ikke ganske sikkert, at det deraf flydende Mindreudbytte af Skatten vil opvejes ved, at nogle Maaneder af Aaret 1914 udviste økonomisk Depression eller Stilstand, og selv om det maatte vise sig, at Konjunkturgevinsterne i det nævnte Aar faldt forholdsvis sparsomt, kan i alt Fald den Forskydning af Skattens Byrde, som den delvise Depression i 1914 maa medføre, ikke ligge indenfor Merindkomstskattens Formaal“.